

JÖVŐNK

A „BUDAPESTI PINCZÉREK SZAK- ÉS MUNKAKÖZVETÍTŐ-EGYESÜLETÉ”-NEK
HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII., Dohány-utca 40.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Szerkesztő:

ACZÉL MIKSA

a szakszemeslet választmányi bizottságának elnöke.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési árak:

Égész évre 10 korona, félévre 5 korona.

A szakegyesület tagjai havonta 20 fillér lapilletéket fizetnek.

Mit akarunk.

A XIX. század a haladás százada volt; hietetlen mértékben és gyorsasággal fejlődött minden, de különösen az ipar és kereskedelem, vasut, táviró, telefon, villam és gőz; ugyszólván megszüntetett minden távolságot egyes nemzetek között, mondhatjuk, hogy szomszédokká tette mind az öt világ-rész összes polgárait.

S ezen mértéknélküli fellendülésnek csak természetes következménye volt a vendéglői és kávéházi ipar gyors felvirágzása is, ugyanígyra, hogy ma már százezre tehetjük azok számát, kik ezen iparnál mint munkások keresik meg mindennapi kenyérüket.

Küzdés az élet! Ezen igazságot még azok is érzik, kik mindennapi kenyérüket — ha nincs — kalácsal pótolhatják. Azért a létért való küzdelemben a hasonfoglalkozásuak, kiknek érdekei egy medenczében futnak össze, ha sikeresen akarják ezen küzdelemben az eléjük tornyosuló akadályokat leküzdeni — *egyesülni kénytelenek* — hogy így közös érdekeiket mindenkor és mindenivel szemben sikeresen megvédehessék.

Mert egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, mondhatnám nem tehet sokat, az egyesített erőnek pedig a csaknem lehetetlennek látszó dolgok is könnyen lehetségesek.

Mit ér egy csepp víz? De milliómanként egyesített cseppek megdöbentő erőt fejthetnek ki.

Ezen mindennapi példa is bizonyítja, hogy mily fontos az összes vendéglői és kávéházi munkásoknak egy zászló alá való csoportosulása.

Igaz, hogy a budapesti pinczerek már ezelőtt 67 év előtt alapítottak egy együletet, de ez ma már nem karolhatja fel, és nem védheti meg határozóan a pinczérség érdekeit. A pinczérség haladt, számban megszorodott, de az egyület nem tágtul, nem haladt, sőt megfogyatkozott. Kinőttünk a ruhából. Ki kell cserélni ezt a szűk ruhát, mert a megnőtt test szétrepeszti. A „Budapesti Pinczér Együletnek” pedig nem szabad ezen egyesülés elől elzárkózni, mert ezt mindnyájunk közös szent érdeke kívánja, és ha a közügy úgy kívánja, nem szabad visszariadni semmi nehézségektől sem, sőt kötelesség minden pinczérnek oda hatni, hogy az általánoson kívánt egyesülés mennél előbb létre jöjjön.

Mert kötelessége minden embernek a jót, az igazat és üdvösel nemcsak megismerni, nemcsak szeretni és tisztelni, de bátor szívvel kimondani és pártfogolni is. Mert a pártolás nélkül veszélybe süllyedt igaz ügy csak gyalázatúra válik annak az osztálynak, melynek körében ez megtörténik.

Minden a közért tett lépés önfeleldozással jár, feladozásával pillanatnyi kényünknek, megtagadásával önhasznunknak s nem ritkán egymás iránti személyes hajlandóságunk vagy gyűlölségünk elnémitásával. Azért mikor a közérdekről van szó, el kell nemulni

minden személyes ellenségeskedésnek. És barátunk, ellenségnek csak egy kötelessége lehet, a közre munkálni.

Tegye meg mindenki a kötelességét, hasznot tesz úgy magának, mint a köznek.

Ellenség és ellenkezés nélkül az egész világon semmi sincs, így a budapesti pinczerek egyesülésének is meg vannak a maga ellenségei; egyik gyűlöl, mert régi tradícióit megtámadva látja, a másik mert törekvésünk véleményét állít elő, az övével ellenkezőt. De mind-azon kicsinyes ellenségeskedéseknek és gyűlölségeknek el kell nemulnia, ha végre valahára meg akarjuk tisztítani szakmánkat a **salaktól**.

Az első lépés erre nézve már ezelőtt egy évvel megtörtént, ugyanis a budapesti pinczerek néhány lelkes tagja (látva az összes magyarországi pinczerek kimondhatatlanul nyomorult helyzetét) megalakította a „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesületét.” Az egyesület ma csak gyenge kis facsemete, de gondosan ápolva, terebélyes fává nő fel, melynek jól eső árnyékában nemcsak megpihenhetünk, de édes gyümölcsével enyhíthetjük összes bajainkat is.

De hogy ezt elérhessük, szükséges, hogy nemcsak a pinczérnek, az az összes vendéglői, szállodai és kávéházi *munkások* egy zászló alá tömörülve, mint egy ember álljon talpra és támogassa a „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesületét.” Mert

csak így egyesült erővel vihatjuk ki azokat a valóban életben szükséges reformokat, melyek a vendéglői és kávé-ivar tisztességének megővése érdekében elodázhatatlanok.

Mert, hogy az eddigi uton tovább nem haladhatunk, az egyszer bizonyos. És pedig egyszerűen azért, mert az idegen elemeknek szakmánkba való beözönlése folytán elérjük a súlydősnek legalsó fokát. És ez többé már nemcsak a pincézerek ügye és érdeke, de fontos érdeke főnökeinknek is, ha csak nem akarják veszélyeztetni a magyarországi vendéglők és kávéházak jó hírnevét.

Farkas Gyula.

Hivatalos rész.

A „Budapesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete”

1901. évi január hó 29-én tartott első rendes évi közgyűlésen benyújtott indítványok.

I.

Tiszelt közgyűlés!

Az utóbbi éveken általánosan hangoztatott óhajtas volt az, hogy szakmánk szakképesítéséhez kössünk. Minden oldalról hangoztatták ennek szükségességét, mindazonáltal mai napig sem történt ebben az irányban komoly lépés: úgy látszik, az egész ország szakkörrei tatott szájjal lestek a megérkező sült galambot, de az ügy érdekében tenni senki meg nem mozdult.

Amennyiben én, a jelenlegi szakkézfutókat között a miénket ezen irányban való kezdeményezésre elsoránunk hiszem, a mit remélem mindenki el fog ismerni, egy indítványt batorodom a közgyűlés elé terjeszteni, a melynek elfogadásával egyesületünk szánatot tarthat azon jelentős dícsőségére, hogy kezdeményezésével lett az ezen irányú és valószínűleg siker koronázta mozgalom megindítva.

A következő indítványt vagyok hátor a közgyűlés elé beterjeszteni:

Indítvány.

A „Budapesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete” kimondja, hogy szakmánk érdekei szempontjából elsoránunk szükségletnek tekintik szakmánk szakképesítéshez kötését s megbizva a választmányt, hogy ebben a tekintetben a következőképek járjon el:

Szerkesztessen egy arra megbizható férfiú által, egy a magyar törvényhozásához beterjesztendő memorandumot, a mely az aradi vendéglős-kongresszusoz

intézett memorandum formájában és a kellő jogi ervek támogatásával sorolja fel a törvényhozásnak azon életjelenségeket, a melyek folytán egyrészt szakmánk elérkezett azon ponthoz, a melyen éretnek tekinthető a szakképesítésre, másrészt jelölje meg azon hátrányokat, a melyek ezen szakképesítés hiányában és az ügynői rendszer folytán közbiztonságunkra és közérkölességre egy nagy mértékben hátrálnak, és kővonalazzza részleteiben azon törvényjavaslatot, mindenkor jogi szempontokból, a mely a szakképesítést kimondandó legyen.

Rendezzen a választmány egy országos aláíró mozgalom ezen memorandum érdekében; küldjön ki megbizottat az ország összes szakkézfutóit, hogy hivatalosan és valamennyi tagjuk aláírásával járuljanak ezen memorandumhoz és a küszöbön levő javaslatok alkalmával képviselőjüknél annak érdekében küldöttség által lépéseket tegyenek.

Küldjön ki a választmány ezek után küldöttséget, a melynek kötelessége legyen a nagyméltóságu bel- és kereskedelemügyi minisztereket, továbbá egyes képviselőket és különösen Barabás Béla, Pichler Győző, Eötvös Károly és más képviselőket helyzetük felől informálni és támogatásukat kikérni.

Mind Ezek, azt hiszem, clegségek lesznek arra, hogy a törvényhozás ezen memorandumot figyelembe véve, megürge a szakképesítést tárgyaló kereskedelemügyi minisiteri törvényjavaslatot, és szakmánkat ezen régi óhajtasához eljuttassa.

Ennyire terjed indítványom, kérem a közgyűlést, határozzon felette és szak egyesületünk dícsőségére és egész szakmánk boldogulására egy szívvéllelkel emelje határozattá.

Budapest, 1901. január 29.

Braun Sándor.

II.

Indítvány.

A „Bpesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete” 1901. január hó 29-én megtartott közgyűlése mondja ki:

Határozat.

Hogy az Egyesület vezetőségét felkéri és egyben megbizza, hogy a legközelebb időn belül, az egyesületnek magánhelyiséget szerezzen. Az erre felmerülő költségek megszerzésére a vezetőségnek szabad kezét enged.

Bpest, 1901. január 29 én.

Braun Sándor.

III.

Határozati javaslat.

Beadatott a „Budapesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesületének” az 1901. január hó 29-én tartott rendes évi közgyűlésen.

Mondja ki a mai közgyűlés és tegye az új választmányának kötelességévé, miszerint a lehető legközelebb idő alatt a Nagyméltóságu Belügyminiszterhez

főlr és kérelmezni fogja az egyesületnek „Magyarországi Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesület” czimének felvételét és ezzel egyetemben minden nagyobb városban fiók-közvetítő irodák felállítását.

Es kötelességévé tétetik a választmányának az alapszabályokat alapos revízió alá venni.

Budapest, 1901. január 29 én

Farkas Gyula.

IV.

Határozati javaslat.

Beadatott a „Budapesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesület” 1901. január 29-én tartott rendes évi közgyűlésen.

Mondja ki a közgyűlés és fogadja el határozatképen a következőket:

I. A választmányának kötelességévé teszi elő sorban saját egyesületi helyiségről való gondoskodását, bármily anyagi áldozatok árán is. Megjegyzendő, hogy ezen anyagi áldozatok az egyesület erejét meg nem haladhatják.

II. Ugyanily módon kötelességévé teszi a választmányának, hogy az egyesület fennmaradó jóvedelmét kizárólag a közvetítő-iroda feladására és annak forgalma emelésére fordítja.

III. A közvetítő-iroda ügykezelését reformálja és pedig következőképen:

a) az üzletből kilépjő, tehát üzletnélküli tagokról kivétel nélkül az első jelentkezésnél nyilvántartás vezessék. Azoknak az üzletbe lépők alkalmával üzletnélküli eltöltött idejük nevük után bejegyezteszen;

b) a két irodai alkalmazottat egyike folyvást a főnökkel érintkezésben legyen és a látogatott üzletekről naplót vezessen, a mi által a látogatás megtörténte igazolható és ellenőrizhető;

c) a közvetítés és ügykezelésnél a legszigorúbb ellenőrzés gyakoroltassék. Ából minden néven nevezendő gyanus elemek kizárandók. Vonatközik ezen pont csupán a hivatalnokokra.

IV. Az egyesületnél szabályt képezzen, még pedig oly szabályt, mely alól kivétel nincs, hogy minden egyes tag egyenlő bánásmódban részesüljön.

Jelen határozati javaslatot beterjesztik alíróttal rendes tagok.

Kelt Budapest, 1901. január 29-én.

Vass Lajos   Zuckerman Miksa
Rosner Péter   Horczog Kálmán
Reiszinger Mihály   Ruck Sándor
Weiss Henrik   Egyed György
Szalay Károly   Máthé Lajos
Fekete Ferencz   Szalay Imre
Kreuter Ernő   Farkas Gyula
Kalina Ferencz   Bagyik Vincez
Papp Lajos   Schwaba Ferencz
Guth Sándor   Kovács Gyula
Steiner Jozsef

V.

Indítvány.

A „Budapesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete” 1901. év

január 29-én megtartott közgyűlése kimondja, hogy:

Tekintettel arra, hogy szakiparunk élen álló férfiak állának, akik szakmánk érdekében eddig is mindent megtettek, és munkásságuk által oly eredményeket szereztek, a melyeknek a közgyűlés elismerésével akar adózni, halajza jelöl miondika a közgyűlés, hogy

Gundel János, Glöck Frigyes, Nemai Antal és Bokros Károly urakkal, szakmánk vezetői férfiak, érdemeik méltánylásául egyesületünk díszelnökeivé választja.

Továbbá megbizja a közgyűlés a választmányt, hogy a vendéglősök és kávéosk köréből szemelje ki azon férfiakat, akik szakmánk fellendítésén fáradoztak, s válaszsza meg őket az egyesület dísztagjainak.

Mind a most megválasztott díszelnököket, mind a kijelölendő dísztagokat keresse fel a választmány küldetéséig, s készítsen, ezen választást megörökítő díszokleveleket, melyeket a küldetésnek legyen kötelessége átadni.

Bpest, 1901. január 29-én

Braun Sándor.

VI.

A „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő-Egyesülete”-nek 1901. évi január hó 29-én megtartott rendes közgyűlésen Kozma Zsigmond rendes tag előterjesztő

Indítványa.

Tekintettel arra, hogy a munkaközvetítés tavasszal és ősszel fejthető ki legnagyobb mértékben, illetve ez időben szereshetők meg főnökeink legkönnyebben a támogatásra, utasítsa a közgyűlés a választmányt hogy — április, május, szeptember és október hónapokban ideiglenesen kisegítő közvetítőket alkalmaz, s ezután ügyekezze az amugy is pangó közvetítést emelni.

Egyben kimondja a közgyűlés, hogy az irodavezetést ügynökre nem bizza.

Kozma Zsigmond.

VII.

A „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő-Egyesületének 1901. évi január 29-én tartott rendes évi közgyűlésen Kozma Zsigmond rendes tag előterjesztő

Indítványa.

Amennyiben az 1895—96. években alakulóban volt szakegyesület elnöke a tagok tulajdonát képező 118 forint jogtalanul visszatartotta; utasítsa a közgyűlés a választmányt, hogy ezen összeget szükség esetén bírói uton is hajtsa be, az egyesület javára

Kozma Zsigmond.

Jegyzőkönyv.

Felvétel a „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő-Egyesületének” 1901. február 5-én tartott első rendes választmányi ülésén.

Jelen voltak: *Aczél Miksa* elnök, *Löszel Gábor* alelnök, *Burger János* pénztárnok, *Egyed György*, *Vass Lajos*, *Reinprecht Ernő*, *Kippel Sándor*, *Máthé Lajos*, *Göczy Kálmán*, *Payer Lajos*, *Geislinger Endre*, *Kilay Ernő*, *Korda Henrik* választmányi tagok, *Balika György*, *Szűts Lajos*, *Kalmár Fabian* és *Porjesz Samu* ellenőrök, *Farkas Gyula* jegyző. Elmaradásukal kimentettek *Öt Nándor*, *Löwy Rudolf*, *Dönninger* Sebestyén választmányi tagok.

1. Elnök üdvözlő a szép számmal megjelent választmányt, az ülést megnyitja és kéri a választmányt, hogy a jegyzőkönyv vezetésére, saját kebeléből egy jegyzőt válasszon. Ezen tisztségre a választmány egyhangulag Farkas Gyula választmányi tagot választja meg, ki ezen tisztséget már az elmúlt évben is közzegelégedésre töltötte be.

2. Ennek megtörténte után elnök előterjeszti az egyesület múlt havi jelentését, mely szerint az egyesület 1901. január havi összevetele 922 kor, és 90 fillér, ehhez hozzáadva 1900. december havi 178 kor. 92 fillér maradványt 1102 kor, és 82 fillért tesz ki. Ebből az egyesületnek 1901. január havi kiadása 896 kor, és 34 fillért tesz ki, maradt az egyesület pénztárában február hó 1-ével 206 kor. 48 fillér.

3. Elnök felolvassa az irodavezetői állásra benyújtott kérvényeket. Kérvényt adtak be: *Barna Ferenc*, *Faltus Vilmos*, *Kreiter Ernő*, *Reich József*, *Reinprecht Károly*. A választmány hosszabb vita után Reinprecht Károlyt tartja a legjobban megfelelőnek, s őt az iroda vezetői állásra 100 korona ideiglenes fizetéssel alkalmazza.

3. Elnök ajánlja továbbá, hogy a „Jövők” című szaklapunk adminisztrációjának vezetésére, valamint egyéb irodai munkák, ugymint: lakasváltozások, levelezések stb. elvégzésére egy irodai alkalmazott felvétsék. A választmány ezt szükségesnek tartja és ezen állásra egyhangulag Farkas Jánost, a „Jövők” felelős szerkesztőjét választja meg s fizetését havi 100 koronában állapítja meg.

4. Elnök jelenti, hogy önkéntes adományok czímen az egyesülethez 66 korona érkezett be.

5. Elnök jelenti továbbá, hogy az egyesület alapítókének javára tervezett sorjatekara neve az első lépések már megtették, úgy, hogy az ez iránt való kerelmzés a nagyméltóságú pénzügyminiszter urhoz legközelebb benyújtható lesz.

6. Burger János sürgeti, hogy a közgyűlésen megválasztott dísztagoknak és meg a később megválasztandó tiszteletbeli tagoknak díszoklevelel minél előbb készítsenek el. A választmány utasítja az elnökséget, hogy ez irányban a szükséges lépéseket haladéktalanul tegye meg.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

A jegyzőkönyv hitelesül:

Farkas Gyula *Aczél Miksa*
jegyző. elnök.
Payer Lajos *Korda Henrik*
e. t. e. t.

Kimutatás.

Az 1901. évi január havában történt elhelyezésekről:

Megrendelő száma.	Befizetett száma.
Főpinczér 14	12
Élthordo 16	15
Felsőzöldő 20	19
Borfü 14	12
Szakácsné 12	11
Kézi leány 6	6
Csapos 7	7
Hazi szolgáló 8	8
Mosóné 5	5
Mindenes 7	7
Kaszinó 12	10
Tüzi legény 8	8
Kávési leány 4	4
Összesen 133	124
Kisegítők száma	133
Összesen 257	257

Budapest, 1901. február 1.

Blum László
irodavezető.

Választmányi határozat.

Egyesületünk választmányi határozatból kifolyólag, felkérjük **összes választmányi tagjainkat** sziveskedjenek **napi birtosi** tendőreik felajánlható szabadidejüket, u. m.: **delelőtt vagy délutánra eső pár órá**t, melyvel rendelkeznek, az egyesület irodájába bejelenteni.

Aczél s. k.

Czáfolat!

„A Vendéglősök Lapja”, február 5-iki számában *Hász György* szerkesztő, a következő tendenciozus tudósításhozza a szakegyesület közgyűléséről:

— **A szakegyesület** február 1-én tartotta rendes évi közgyűlését, a választások megejtése végett. Indítványt tétett, hogy a pinczereknek törvényileg szabadnap biztosítsanak.

Semmi kifogásunk sem lenne az iránt, hogy ilyeszer indítványt lhász ur köztudomásra hoz, ha ez az indítvány csakugyan tétetett volna.

Azonban lelkiismeretes tudomásunk szerint ily irányban senki közgyűlésen fel nem szólalt, ily természeti indítvány sem szóban nem tétetett, sem írásban be nem nyújtott, ami mellett a hivatalos lapunk múlt számában közzétett jegyzőkönyv és a jelen számunkban nyilvánosságra hozott összes indítványok is tanusodnak.

Az lhász ur lapjában közölt és nyilvánvalóan *czéltudatosan* nekünk impuált indítványt tehát el nem fogadhatjuk és semmiképpen sem tartjuk az újság-

írói tisztességgel és kötelességtudással összeférhetők és az azon eljárását, hogy amikor mi egész jóhiszeműleg a jegyzőkönyvi kivonatot lapja részére megküldtük, ő, a hivatalos jegyzőkönyvből foglaltak helyeti, egy meg nem történt, az egyesület működését kétszínben feltüntető eseményről számol be.

Hogy Ilász ur lapjának tudósítája híret nem illetékes forrásból merítette, hanem csak önkényesen komponálta, az kitűnik abból, hogy még a közgyűlés napját sem találta el, mert vegye a „Vendégülösök Lapja” tudomásul és rója fel „jól értesültségének” azt, hogy a „Budapesti Pinczér-Egylet Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete” közgyűlése nem február 1-én volt, mint azt a „Vendégülösök Lapja” írja, hanem január 29-én. Mindezt pedig elkerülhette volna Ilász ur, egy kis kötelességtudással, amivel talán tartozik a pinczérnek érdekeinek, amennyiben lapja homlokán a „Pinczérök Lapja” címet is hordozza, de amit úgy látszik, csak előfizetők csabítására használ fel, anélkül, hogy kötelességének tartaná ügyeikelt is lelkiismeretesen foglalkozni.

Mindezt pedig nem Ilász ural szemben jelentjük ki, hanem főnökeink előtt veljük tartozó kötelességünknek egyesületünk reputációját, jó hírnevét az ilyen szándékosan terjesztett koholmányoktól megvédeni.

Acél Miksa,
elnök.

László Gábor,
alelnök.

Acél Miksa beszéde.

Tartotta a „Budapesti Pinczér-Egylet” 1901. január 29-iki rendkívüli közgyűlése.

Tisztelt közgyűlés!

Tudva azt, hogy tisztelt kartsársaim egy részét tévesen informálták akciónkról, kérem önöket, sziveskedjenek figyelemmel meghallgatni és ítélnék azután.

Tekintettel, hogy Magyarország pinczerei tudatára ébredtek annak, hogy elődeink mindeztől szakmánknak semminemű tekintélyt szerezni nem bírtak, így ellenben minden más iparág kellő társadalmi pozíciót vívott ki magának, addig mi pinczérök, kevés kivétellel, a társadalom pártjának tekintetünk, kiknek hivatásuk mások előtt a garasokért magunkat megaláztatva, földig hajlongani, tűrni minden szidalmat, gyaláztat, kiknek foglalkozásuk pusztá említése elég, hogy minden tisztességes családnál zárt ajtókra találnak; a kik saját maguk társaságára utalva, kvási a társadalom egy külön kasztját képezük.

Nem-e a Budapesti Pinczér-Egyletnek volna morális kötelessége első sorban is kezebe venni a vezérszeropet, utat mutatni a habozóknak, felvilágó-

sítani a létvázókat, hogy igenis itt az ideje, egymásért küzde megmutatnunk, hogy a pinczérök ép oly hasznos tagjai a társadalomnak, mint bármely más iparos. Vagy a „Budapesti Pinczér-Egylet” választmánya most is az egylet ősi tradíciójára hivatkozik? Mutassa meg hát a pinczér-egylet, mit tett a kartsársáért 65 év alatt?? Tradícióra csak úgy lehet hivatkozni, ha eredményekkel mutatják meg a kartsársak iránti szeretetüket, de nem megtagadva őket, azokat, kiket a véletlen sors nem áldott meg annyi tehetséggel vagy szerencsével, hogy jobb állások jutva, orrukat fenhordva dicsédkeshessenek.

Hisz a „Pinczér Egylet” alapszabályai 3. §. D) bekezdése azt írja elő, hogy az egylet egyes oly lépések kezdeményezése, keresztül vitele, melyek megengedtet törvényes alapon anyagi vagy társadalmi előnyöket biztosíthatnak.

A c) pont bekezdése a közös érdekek képviseletei egy be- mint kifelé. Hol itt a konkvenzió, ha most, mikor tenni kellene, önkök húzódnak vissza, mint a kigyómarottak. Hisz önkök törvénybe ütözök dolgok cselekednek, ha az alapszabályok ellen működnek.

Nem hallják önkök a magyar pinczér-ekről fakadt, évtizedek keserűségének jajsavát, nem gondolnak önkök a jövőre! A kocka fordulhat. „Ma nekem, holnap neked!” Ki legyen hivatva gyógyítani bajaink legnagyobbikát, sebünk legmégesebbét, ha nem magunk!

Látva a „Budapesti Pinczér-Egylet” negatív magatartását, a múlt év őszén mozgalom indult meg Budapestben, mely célul tűzte ki bajaink orvoslását. E cél elérésére alakult a „Budapesti Pinczérök Szak- és Munkaközvetítő-Egyesülete.” Az egyesület 1900. febr. 27-én tartotta alakuló közgyűlését. Márczius 5-én megkezdette működését, a munkaközvetítés és azóta 10 hónap alatt 4250 esetben teljesített munkaközvetítést.

Közben a nagyméltóságú belügy-miniszter a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg az egyesület alapszabályait szentesítette. Az egyesületnek ma már 1900 tagja van.

De mit tett a Pinczér-egylet a pinczérökért?

Nézzük meg Magyarországot, a bün és züllés utjára kszétett 10.000 pinczér-ét. Ott a felelet.

Nincs még egy szakma, mely annyira alá volna rendelve a szakmán kívül állóknak, mint a miénk.

Ugy hiszem, elég fényben bizonyították látják önkök a minden oldalról előtörő mozgalomnak, hogy egyes kartsársak saját költségükön rőpiratokat, nyílt leveleket bocsátanak közre, hogy kartsársaink ügyét, ha lehet, egy lépéssel is közelebb vigyék a megvalósuláshoz.

Itt az idő, hogy valamit tegyünk és úgy hiszem, minden józanul gondolközó kartsársnak is, ki gyermekkora óta eszi a pinczérök keserű kenyereát, attól felve, hogy maholnap egy dilletáns kiszorítja helyéből és kívánatosnak tartja, azt hiszem az önkök elve és ezéja is, hogy a pinczér-egylet tagjai csak szak. képzett pinczérök lehessenek, mert csak így lehet az inváziót leküzdeni.

Épp azért a következöz propagóciózóval vagyok bátor előálni:

Jelöljön ki hivatszágat a közgyűlés, kiknek hivatásuk az egylet kötelekőbe lépett minden egyes tag szakszakképzettségét igazolók okmányukat átvizsgálni és a nem szakképzett tagokat visszavetni, és így egy oly erkölcsi testületet nyertünk, a mely bár küzdelem árán az inváziót visszaszorítja.

* * *

Az egyesülés anyagi helyzetét is nagyban javítaná a „Pinczér-Egyletnek,” a mennyiben most az egylet vagyona évről-évre kevesebb, úgy, hogy évek múlva talán már a tagokk szembeni kötelezettségének nem képes eleget tenni; addig az, ha az egylet vagy ezer taggal szaporodik, a havi tagdíjak 50%-a az alap gyarapításához csatolható, a másik 50%, az egylet költségei fedezésére fordítandék. Azonkivül egy élököl körhelyiség bérelhetöz, kellő költséggel berendezve hol hetenként felolvasások vagy dilletáns estélyek tarthatók, a mi szintén nagy jóvedelemmel jár. A közgyűlések az egyesület helyiségben lennének tarthatók, mely a mellett még az igényeknek megfelelöz közvetítöz iródát is tarthatnánk.

Mindezek révén mindjobban össze tarthatók a tagok is, és a mai kor igényeinek megfelelöz oly intézményt lete-síthetünk, a mely méltóan fogja a közvélemény és főnökeink elismerését kivívni.

Ez az első lépés, melylyel megmutatjuk, hogy nemesen érzni és gondolkozni tudunk, s hogy elhagytottságunkat tudjuk, de megmutatjuk a világnak, hogy volt a társadalomnak egy iparos osztálya, mely évekig küzdöz és nyomorgott, de kivívták, hogy iparosoknak ismerjék el őket. Nem

zárulnak el többé az ajtók, de szívesen látnak mindenhol bennünket, mint iparosokat, kik becsületesen keresik meg kenyerüket, hogy családjaikat fenntartsák.

Az önk viselkedése azonban az el hagyottakkal szemben a „Borszem Jankó” egy mult havi karikatúráját juttatja eszembe. Vilmos császár fogadja Krüger, ki szívszagot hangon panaszoja el az angolok kegyetlenkedéseit, kínzásait és a szegény burok nyomorát és kéri, segítsen rajtuk. Vilmos türelmesen hallgatja végig, egy szögát szólít és e szavakra fakad: „Johan, dobd ki az öregel, mert meg szakad a szivem!”

Önök is így tesznek, látják a nyomort, látják az elzúllott kollégáiban saját szegényüket, sajnálkoznak, de nem tesznek értük semmit.

Nos, igen tisztelt kartárs urak, az önk bírálatára bizom indítványomat az egyesület illetőleg.

Ne higgyék azonban t. uraim, hogyha ez alkalommal nem is kerülne ki indítványom elfogadva, türelmünket vesztjük, ellenkezőleg újul erővel, még nagyobb kitartással buzgólkodunk, meggyőzve a kétkedőket, felvilágosítva a gyengéket, mint egy test, egy lélek diadalra viszük zászlónkat, de akkor: *Caveant Consulet.*

Menjünk előbbre!

A szép hangzású frázisokból elég; élték vele sokan, soká és többen. Hisz ez egyik legjellemzőbb vonása korunknak. Mindenki szép és nagy dolgokat ígér, ígéri, hogy az emberiség, avagy saját kartársai érdekében csodákat fog produkálni, profétákban tönnek elő, apostoloskodnak, hosszú, avagy rövid hajtat hordanak — és isten bocsáss — még talán vegetálnak is, a „szent közügyek” érdekében.

A „szent közügyek”-érti harcolási kedv ma már járványzerű betegség, mindenki szíven hordja és bele szól, sőt csinál is közügyet, a közügy ma már tönyleg olyan valami között, mint a képviselőválasztásnál a dzésa bor, a melyben van vagy husz nádszál, a melyből minden arra menő ember szájhöz visz, és jó nagyokat szit belőle, nem is kérdezzé, hogy jobb-, vagy balpartí volt-e az, aki oda állította?

A mi szakiparunk teljesen hasonlít a fenn említett „választási borhoz.” a mi közügyeinket is mindenki saját tetszése szerint szita-itta, avagy csinálta, nem kérdezzé, hogy jobb- vagy balpartí-e, illetve, van-e jóga hozzá, és hogy megengedik-e azt. Ó csinálta, mert ő jónak látta, és így lett csinálva a „közügy” vagy tizenöt-husz éven át. És mi

tizenöt-husz év óta — csak sóhajunk és óhajunk, és elérni nem tudunk semmit.

De mint mindennek vége szokott lenni, épp úgy vége lesz ennek a szabad gazdálkodásnak is. Ma egy testület vezeti közügyeinket, nem pedig egyes személyek, kik cselleg előítéletek, korlátolt felfogás, avagy saját előnyei-eket tartják elsőnek, hanem egyedül azt a ténnyt, ami igazán mindnyajunkra, illetve a szakma előnyére és boldogulására szolgál.

E czikkem lényege az, hogy egyesületünk, mely hivatta van szakmánkat úgy anyagilag, mint erkölcsileg emelni, hogy ezen tendenciának a tokozatos elvek alapján, lépésről-lépésre haladva, meg is feleljen, a következő igen fontos és mérlyerhető intézkedésének a legkomolyabban érvényt szerezni.

A „társadalom köteles tagjainak eltartásáról gondoskodni, köteles az egészségesekek munkát adni, a munkaképteleneknek megélhetést biztosítani.”

Robespierre ezen mondasára építhető szakmánk anyagi boldogulása, másodszor ami a legfontosabb társadalmi tekintélyünk.

A dolog úgy áll:

Amennyiben az állam nem gondoskodik tagjai megélhetéséről, kötelessége minden társadalmi osztálynak önmagáról gondoskodni. Azok a társadalmi osztályok, melyek eddig arról nem gondoskodtak, züllesnek indultak, mert a gazdasági viszonyok olyanok, hogy mindenki részére kielégítő nem lehet, és ennek alapján elő áll az a körülmény, hogy minden szakma kebelében egy nagy munkanélküli tömeg képződik. Már most ha ezen munkanélküli tömeg minden támasz nélkül marad, hová fejlődnek a viszonyok? Azt hiszem, ezt részletesen megmagyarázni felesleges, mert erre elég, ha magunk körül tekintünk.

Már most ezen viszás állapotok megszüntetése egyedül a mi kötelességünk. Hogy fogjuk ezt végrehajtani? Egész egyszerűen saját körünkbe el fogunk mindent követni, hogy egy segélyalapot teremtsünk. Felállít, kiki a maga módja szerint egy perselyt és mindennap bele dob tetszése szerint. A főpinczerek megbírságozzák a mulasztókat, stb., az egyesület pedig tartozik erre a czélra évenként egy jótékony czélú ünnepélyt rendezni. Persze ezt mindegyikünk szent kötelességnek kell elismernünk és egy percze sem szabja megfellekzünk.

Ezzel az intézkedéssel pedig elérjük azt, hogy minden megszorulnak kenyert adhatunk, és ezzel megmentjük a koldulástól, másodsor megmentjük a züllesztől, nem kerül pinczer a fegyhabza, de leginkább megmentjük önmagunkat, mert nem fogja mondhatni, ez az arisztokrata társadalom, hogy nézzetek, ott létezik a csöselék, a salak. Tehát ez legyen ma minden pinczernek a legszentebb kötelessége, már annál is inkább, mert ma neked, holnap nekem . . .

Ebben a tekintetben irányadóul nem átalom egy, a mi szakmánkál, gazdasági körülményeinél fogva sokkal szegényebb szakosztály szervezeti életének benső világából mintául ide állítom munkanélküli segélyalpjukról szóló évi jelentésüket. Ez a kis, a mienkhez aránylag fele létszámmal bíró szakügyeleti letlenülul kezelt juttott évi jelentésük feltüntetése szerint a munkanélküliek segélyezésére évente 3989 k. 96 fillért fordít, mely következőképen oszlik meg: 374 munkanélküli segély a 7 kor. — 2618 kor. — 9 rendes uti, segély 18 k. 60 fillér. — 7 éji szállás 2 k. 80 fillér. — Pénztári maradványok 1900. december 31-en 1350 k. 56 fillér. A segélyalapot fenntartására a tagsági járulékok 3%-át fordítják, ehhez hozzájárul az ünnepélyekből, adományokból befolyó jövedelem.

Vezetőségünk figyelmébe tehát a munkanélküliek segélyezésére szolgáló alap létesítésére iránlyunk, hogy nem hivatasának egyesületünk megfelelhessen, a mi különben is az alap-szabályok értelmében kötelező is.

H I R E K.

A helyszerzők ellen. A Pesti Hir lap február 12. számából veszjük át ezt a ránk nézve rendkívül fontos hirt; nem szükséges hozzá semmi kommentár, legfőljebb annyi, hogy melegen ajánljuk a fővárosi tanács és iparhatóságok figyelmébe. És nyomában azon óhajátunk támad, hogy azt a hozsannát, mit mi magyar pinczerek a francia törvényhozásnak ez alkalomból küldünk, minél hamarabb megújrazhatók, de már akkor szívből fakadó üdvözlötünk a magyar belügyminiszter és a törvényhozást illesse.

Mint minden nagyobb városban, ugy Budapestén is unos-untalan hangzik a panasz a helyszerzők ellen, akikkel sem az alkalmazottak, sem az alkalmazottakat keresők nincsenek megelégedve. A helyszerzők nagyrésze visszaél a belüliek helyzetét bizalommal s nem az a czél vezérli őket, hogy a hozzájuk fordulókat kiszolgálják, hanem az, hogy minél nagyobb jövedelemhez jussanak. Különösen sok a panasz a cselédszerzők ellen, de különösen azok ellenében, akik pinczerek elhelyezésével foglalkoznak. Budapestén a bajok orvoslása czéljából a főváros hatósága már tett is némi intézkedést, amit a pinczerek is megmozdított, hogy érdekeiket megvédelmezzék. Ami nálunk eddig történt, az mind semmi ahhoz képest, amiről most Franciaországban van szó, ahol a helyszerzők garázdálkodásának törvény útján akarnak véget vetni. A törvényjavaslattal a képviselőházhoz már be is nyújtották s ez a törvényjavaslat kimondja, hogy fizetéses helyszerzők irrodakra engedélyt nem adnak. Ezentul csak a törvényhatóságok, munkásszindikátusok, munkatőzések, se-

gelyezési társulatok és *jótekményező* *együttek* állíthatnak helyeszerő irodákat, de csakis ingyeneseket, amelyek semmiféle díjat nem szedhetnek. Azonkívül minden községi hivatalnál lesz olyan jegyzék, amely a munkáinakat és keresletet feltünteti. A ingyenes helyeszerő irodák hirdetőncéje díjmentes lesznek. Franciaországban tehát, miután a javaslat elfogadása kétségtelen, a helyeszerők zsarolása véget ér s így ott egészségesebb viszonyok lesznek. Annak oka, hogy a francziák ilyen törvényt hoznak, abban keresendő, hogy a helyeszerők ellen mindinkább több a panasz és hogy a vizsgálatok csunya dolgokat derítettek ki. Nyilvánvaló lett, hogy a párisi helyeszerők sokkal több munkást eszalogattak a fővárosba, mint ahány munkásra szükség volt. Mindezt pedig azért eszelekedtek, hogy pénz szerezhesseken. Bebizonyosodott az is, hogy a jó állásokat arveres által bocsátották s annak szerezték meg, akik a helyeszerőknek leg többet fizettek. Igen gyakran megtörtént, hogy a kávéházak izletvezetői a helyeszerőkkel összejáratották s az alkalmazottakat csak azért bocsátották el, hogy az újabb által fizetett közvetítési díjon osztozkodhassanak. Egy-egy *pinczer* 4—500 frank lefizetése után jó állásba helyezték, de pár hónap múlva már tudták rajta, hogy az utána következőkről megint ily összeget rabolhassanak el. Azoknak a száma, akiket ily módon kifosztottak, mindinkább nőtt s így e gonosz állapot tarthatatlanná vált. (Akar csak itt Budapestent.) Ilyenformán bántak a eszelekedtek is, akiknek gyámoltalanságával mindenfélekepen visszaéltek. A franczia kormány számításokat is tett és arra az eredményre jutott, hogy a párisi helyeszerő irodák évenként 1 millió frankot keresnek s hogy minden helyeszerőre 21 ezer frank évi jövedelem jut. A törvényjavaslata tehát, amelyre vonatkozólag a sürgősséget ki mondták, égető szükség van. Ha most már ez a javaslat törvényerőre emelkedik, majdnem kétségtelen, hogy ahogy hasonló más országokban és így Magyarországon is, megszavaznak s így a már-már mindenütt törhetetlen helyzetnek vége szakad s a legkisebb javadalmazásu *munkáskép* *zsarolása megszűnik*.

A *szaqueyes* illetéki kőnyvtára. Egyesületi életünkben nagy szerepe van az önképzésnek s ezt fejlesztési volna hivataly egy kőnyvtár. Felkérjük tehát mindazon kartársakat, kik felesleges irodalmi vagy szakmuképpel rendelkeznek, s ily kőnyvtár létesítését ajánlják, sziveskedjenek nélkülözhető könyveikkel az együletet megajándékozni.

A *könyvek* *Mihály* Lajos kőnyvtárnak czimére küldendő az egyesület helyiségében.

Betörés egy vendéglőbe. *Muh* György keresepi-uti vendéglőjébe e hó 8-ikán éjjel betörték, s a betörők 400 korona készpénzt vittek magukkal. A rendőreség még a kora reggeli órákban megindította a vizsgálatot és konstataulta, hogy a betörők minden valószínűség szerint még este belopoztak a vendéglő udvarába, és mikor a helyeszerő már mindenki elhagyott, az udvar felől betört ablakon másztak be a vendéglőbe. Feltrétek az egyik púzes fiókot és kiürítették a tartalmát. Utána hozzáfogtak a másik fiók fel-töréséhez, de valami nesztől megijedtek és felbuzakítva munkájukat megszókték. Nagyon megszeppenhettek, mert egy kis tolvajlámpát, vésőt, feszítőt vasat és fúrót a betörés helyén felejtettek. — Erős a gyanuk, hogy ezek a betörők a pénzen kívül még mást is kerestek a Muhra, valószínűleg *Keszés* Lajos elnököt akartak ellopni a „Pinczer-Egyület” felteve őrzött nagy kincsét, — a *csopót*.

Halál a szállodában. A vácsi-körtúri „London”-szálloda portása *Frisen-hahn* József folyó hó 4-én *delétől* a szálló kapuja alatt hirtelen rosszul lett. Vértánya fogta el és hábár a közel levő mentők hamar mellette termettek, Frisenhahnt a nagy verezésé-
ség következtében már nem lehetett megmenteni. Harminczöt éves volt.

Hanusz kávéház esődje. Az óriási fellendülés, mit a kávéspar az utolsó évtizedben tett, meghozta a tulitengest. Az étkelen konkurrenzia, a hátart nem ismerő fejlesztése az igények kielégítésének, oda vitték ezt az ipart, hogy a fővárosi kávéház-tulajdonosok kevés kivétellel, valamennyi anyagi zavarokkal küzd. Hába forszírozó az izlettelek drága zenével s egyéb kigondolható eszeszközökkel, óriási kiadásokat még sem bírják fedezni. Elsőrendű atrakeziója volt a *Hanusz* kávéháznak a népszerű honvédeknek, melynek elvezésére tödült is a közönség vasár- és ünneppak, minthogy ez ma már nálunk divatban van.

De a hétköznapi pangást nem bírta kiegyenlíteni az ünneppakok bármily zsufaltsága sem.

Egy aztán a fényes „Hanusz” egy időre bizonytalan sorsra jut, s talán rendeltetésével nagyon is ellentétes hivatást fog betölteni — ha csak valami vállalkozó szellem új életre nem hívja.

A borraló kérdés Franciaországban. A szocialista képviselők törvényjavaslatot nyújtottak be a kama-ránc, mely megiltja, hogy az alkalmazottak díjtalanul dolgozhassanak és a nekik adott ajándékok, borraló stb. részben vagy egészen el lehessen tőlük venni. Az indoklás rámutat arra, hogy a *kávéházakban*, *éttermekben*, szállókban, klubokban, vasuti étkezőkben, színházakban, imabázakban, muzeumokban, a forszárolók, szállítási vállalatoknál, s hasonlóknál az alkalmazottak részére

megszabott borralóknak nem egészen az övek, hanem ennek egyrészt valami ezimen a munkaadó-vállalat visszatartja. A forszárolónk bevett szokás, hogy az alkalmazottak állandó fizetést huznak, de a borralóval a gazdái, míg a *kávéházi pinczerek* úgy egyeznek ki, még a munka megkezdése előtt a borralóval nézve, hogy leszámolok minden 100 frank helyett például 105, vagy 110 frankot fognak fizetni. Ha pedig a borralókérdést törvényhozasi uton lehetne pontosan szabályozni, legalább a visszalételeknek kell véget vetni, amelyeket az alkalmazottak borralóival a munkaadók elkövetnek.

Sajtó és a pinczerek. Az utóbbi időben a napi és időszakos lapok sűrűn foglalkoznak a pinczerek érdekeivel. Elsőnek a „Budapesti Abendblatt” hozott érdekesnél érdekesebb cikkeket „Kellner Elend” (Pinczer nyomor) czimmel. Ennek folyamán *polémia* is fejlődött ki egy kavés, ki „B”-jegy alatt írt, és egy főpinczer között, ki H. L. betűket írta czikke alá. A *polémia* az ügynöki rendszerről folyt, a melyről „B” kavés többek között azt mondta, hogy az állapotok tenyleg nem oly sötétek, mint a minőnek az Abendblattban felszólalók festettek. A válasz erre H. L.-től körülbelül a következő volt. A czikkőrv őrvend azon, hogy főnökeink is szemmel tartják a mi érdekeinket. Őrvend azon, hogy „B”-ur levelében eleve kijelenti, miszerint a követtítő rendszernek ő sem barátja, de sőt ellensége. „B”-ur azon kijelentésére, mintha az állapotok nem lennének oly sötétek, mint amőneknek festve lettek, H. L. hivatozik azon hosszú időn át szerzett tapasztalataira, melyet ezen pályán gyermekkorra óta szerzett. A főnök urt mindenesetre egyoldalulag informáltak Ki nem ismert az ügy-nőkők eljárását? A kizdelem a követtítő ellen, a mennyiben tisztességes erkölcsi alapon, erkölcsi eszközökkel fogjuk, mindenkor tisztelre méltó. A pinczerek tisztességes része czéltudatosan az ügynökök ellen küzd és ezek csoportosulnak a „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete” körül.

Kivánatos volna, hogy főnökeink személyzetet csak a szakegyesülethez forduljanak, a honnan csak kipróbált, megbízható személyzetet kaphatnak.

A „Budapesti Abendblatt”-on kívül foglalkoztak még a pinczerek akcióival, illetve egész terjedelmében leközölték a *Herzeg* Kálmán által kibocsájtott nyílt levelét, a „Fris Ujság,” a „*Magyar Hetilap*,” a mely ez alkalomból *külm* *nyugon kiadást rendezett 25 ezer példányban*. Különösen figyelemre méltó a „Magyar Hetilap”-nak a nyílt levellet kísérő kommentárja, melyben kiméletlen igazsággal mondogat oda a kerületi előjárásoknak, azon lanyhaságot, a mivel a pinczerek által benyújtott panaszokat, fejletéseket kezelik,

A sör jó és rossz üntéséről cseveg a „Berliner Tageblatt”, írva a többi közt a következőket: Bajország egy reservált joga, melyért az összes nemet szövetségi államok irigylék, tudvaleg a sör. De e sajátságos jognak Bajország teljes tudatában is van, s ezt a sör folytonos javításával nemcsak kifelé igyekszik megvédeni, hanem a belföldön is igyekszik a kiváló állásra, melyet a sör a bajoroknál elfoglal, magát méltónak mutatni. Így a bajor bíróságok nagyon közönségre méltó figyelmet fordítanak a sör *beütésére* is a pohárba, vagy korsóba és a bajor bírak a sör-ügyekben nem ismernek tréfát, sőt a bajor legfőbb-törvénysek nemrég végleg és jogerősen eldöntötte, hogy a hiányos üntést a büntető-törvénykönyv 263. §-a alapján *csalásnak* minősíti és számos vendégölt, illetoleg *pinézert*, akik vendégek elé a kivánt és megfizetett mennyiség helyett kevesebbet sörtek, csalásért szabadságvesztésre ítélt. Érdekes módon jöttek szoba a eseltek és fogások, miket a sör beütése közben alkalmaznak, hogy a vendéget korsóiban, vagy poharban lévő sör mennyiségére nézve csalásába ejtsék.

A korsó emelése és lebecsajtása üntés-közből, a mértéken felül erős nyomás, melyet a hordóban lévő sörre gyakorolnak, hogy erősebb legyen a habzása, mindezek oly fogások, melyeket a törvénysek felderített s a bajor legfőbb törvénysek mindezekben csalási szándékot látott.

Helyreigazítás. Mult számunkban közölt „Ovadék-lakarekpenztára” vonatkozó cikkünkbe tévedés csuszott be, a mennyiben nem 10 százalék lesz a szándékozó kamat, hanem csak 8%.

Szerkesztői posta.

F. J. Beküldött tájérajza szívelek meg a következő kis kritikát, mely nem fog kárára lenni. A dolgozat ügyes kis leírás, a melyhez nem sok hiányzik, hogy szerényebb igényeknek megfelelően. Tudnivaló az, hogy az írja ne akarjon okvetlenül szelletes lenni, és ne akarjon jellemző szavakat használni az igazság és józanság rovására. Nem helyes a „lirczinális” és több eröltetett vizez.

Nem helyesíthető az, hogy a bíró felesége valamikor szobalány volt Pesten, mert ebben a paraszt, különösen ha bírói rangja is felvesszi lenni a dolgozat, nagyon rossz.

tokra. A paraszt nem csinál másállanccot. Helytelen a tót és magyar vonatkozások összekövérése is, mert vagy tótok a „turák” vagy magyarok. Ha magyarok, nem lamentálnak a tót iskola miatt, ha tótok, akkor meg ezük ágába sem szokott jutni magyarosodni.

Az előadás meglehetősen kellemes, bár sok helyt eröltetett s az a dolgozat legnagyobb hibája, hogy nagyon sovány a főmája. Ezt a mesét el lehet mondani egy két soros vizezen is, de esztanója nincsen se így, se úgy.

Talán más valami jobban fog sikerülni.

B. S. pinézert. Czikkét alkalimilag felhasználjuk.

Egy kundsajt. Biz az „Berendes” lett. De sebjaj a leányzó még nem halt meg, csak aluszik. A Long-Tom mindig keszen megöltés elbűstére vár. Befelem, bizik az ősi erőben. F.

Megyeri István Kaloesa. Lapunk mult száma késséssel jelent meg. A hibás címet kiközösítjük.

Höfingner Mátys Budapest. Lapja rendelés címre ment.

Schäffer Josef Kaposvár. Üdvözöljük új állomásán. Reméljük még ez a lap ottalálja.

Kiadja a „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete.”

Felolva szerkesztő: **Farkas János**

Magyarországi szállodások, vendéglősök és kávékék figyelmébe ajánlván!

Tisztelt Főnök Úr!

Van szerencsénk Uraságod b. figyelműk egyesületünk munkaközvetítő ügyosztályára felhívni. Egyesületünk céljával tüzte ki, hogy az ügynököket szakmánkból teljesen kizárja és ez által a szakképzettégek kötés ügyét is tovább vezesse. Egyesületünk csakis **szakképzett pinézereket és egyéb segédmunkásokat teljesen díjtalanul helyez el**, úgy a főnök urak, mint az alkalmazottak részére és hat hónapos működése alatt 2300 esetben teljesített munkaközvetítést.

A munkaközvetítésnek ily módon szakmán belül való terelése annál szükségesebb, mert eddig is annyira előzönlöttek szakmákat az idegen elmek, hogy szakmánk megmentését a teljes elposványosodását tovább halogatni nem lehet. Ezen cél érdekében fordulunk Uraságodhoz és felkerjük, szíveskedjék az előforduló változások esetében csakis munkaközvetítő-ügyosztályunkhoz fordulni, a mivel szemben mi biztosíthatjuk Uraságodat, hogy csakis szakképzett alkalmazottakat fogunk rendelkezésére bocsájtani.

B. rendeléseit elvárva, maradtunk

teljes tisztelettel

A Buda pesti Pinczerek szak- és munkaközvetítő Egyesülete.

Elhelyez: szállodai, vendéglői és kávéházi személyzetet, úgymint: főpinczereket, szobapinczereket, éthordókat, kávéházi felszolgálókat, úgy férfi, mint női konyhaszemélyzetet, portásokat, bérslózókat, főmosónőket, stb.

A közvetítés, úgy a főnök urak, mint az alkalmazottak részére teljesen díjmentes.

Időigényes helyiség: VII., Dobány-utca 40. sz. (Salarna kávéház) Telefon 22-27. Kávézó kávéházi és éttermi ressort.

Az írda vasár- és ünnepnapokon is egész nap a főnök urak rendelkezésére áll.

1 liter **Jakab bor 60 kr.**

Kolozsváriak találkozó helye

Népszínház-utca 23. sz.

kolozsvári vendéglő.

Kitűnő borok. Erdélyi konyha, valamint az összes kolozsvári lapok. Jó kiszolgálás, s jó kolozsvári zenekar.

Előfizetés: ebéd, vacsora 36 kor. ebéd magában 22 kor

A n. érd. közönség szíves párfogását kéri tisztelettel

Hajós K.

kolozsvári vendéglő.

Okmányszerző vállalat!

Menyasszonyok, vőlegények !!

Az orsz. Esketési Ügyviség, Budapest, VII., Kerepesi-ut 14. sz., mindenféle okmányt megszerz. Keresztülviszi és elváltaja a házasság dispencziókat, névmagyarosítást, mindenfajta fizti-és katonaijegyek, állampolgárságot, örökbefogadási ügyeket és különböző engedélyek megszerzését, jogtanácsosa segélyével.

Beszerez a házasságkötéshez szükséges összes okmányokat, engedélyeket, elvezzi a kihirdetés körüli utakat. Amerikai és minden külföldi megbízásokat lebonyolít.

Ügyvivo: **KELETI J.**

Szegényeknek teljesen ingyen áll rendelkezésére a vállalat.

Több száz orvos által ajánlva

KRISTÁLY KÁSVÁNYVIZ

legyen mindennapi asztali itald.

ALAPÍTOTT 1869. HONI IPAR:
KISZELA ÁGOSTON

Első hazai bórind- és bórurugyára.

En gros és detail osztálya:

BUDAPEST, VII., Klauzál-utca 4. sz.
BUDAPEST, VII., Dohány-utca 46. sz.

Mindenféle utazó szerzők és vállalkozók.
Különösen ajánlom a főpinczer urak, ügyelműs,
az általán feltalált pinczertaska, mely a gyomrot
szorító anyagsziget nélkülözhetetvé teszi.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

„Favorit“-kávéház

Kiss Pál

Aradi-utca és Felső-erdősor
sarok.

Hirdetéseket

„Magyar Szó“ a pinczerek napilapja.

Az egyetlen napilap, mely a pinczerek sérelmeivel a legmélyebbrehatóan foglalkozik, sőt részünkre külön rovatot nyitott. Azért felkérjük kartársainkat, hogy nap-nap után kísérjék figyelemmel, mert minden nap egy-két közleményben is foglalkozik velünk, tehát nagyon előnyös, ha mindenütt terjeszszük, mert így ügyünk a legszelesebb körökben lesz ismeretessé.

Gránitz József

fehérnemű tisztító

BUDAPEST, VII., ker. Izabella-utca 17. szm

(a Magyar színházzal szemben.)

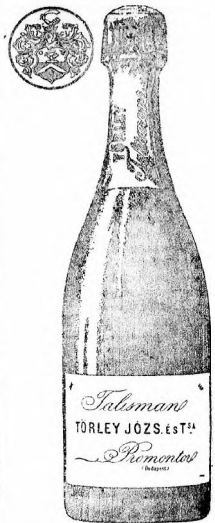
Elvállalja ingek, gallrok, kszelők, disz- és bái ruhák, valamint szállodai és vendégloői ruhák tisztítását **chlormész nélkül**, a legolcsóbb árban. Kívánatra a ruhát elhozatás s díjtalanul hához szállítom.

Megrendelések levelezőlap után, pontos cím megjelölésével eszközölhetők.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Egy jó forgalmu vendéglo családi viszonyok miatt = szabad kézből eladó. =

Czím a kiadóhivatalban.

felvesz lapunk kiadóhivatala
Budapest, VII., Dohány-utca 40. sz.

MONORI KENYÉR.

Van szerencsénk a nagyérdemű szállodások, vendégloősök, kávéosk és főpinczér urak becses tudomására hozni, hogy f. évi február 1-én a Nagymező-utca 35. sz. a. létezett **Brezlmayer-féle sütödét** átvettük. Miatán mi alulírottak a **Monori kenyér-gyár** üzletvezetői voltunk, abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a hirneves **monori kenyeret** valódi minőségben szállíthatjuk. És amikor a vendégloős-, kávéos- és főpinczér urak becses támogatását kérjük, viszont kötelezzük magunkat, hogy a szállodai, vendégloői és kávéházi bevetelünkből **2 százalékot** a „**Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete**“ javára adunk.

Teljes tisztelettel

Dombó és Ernszt.